

Решение на Съда (осми състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Landgericht Berlin — Германия) — Claudia Wegener/Royal Air Maroc SA

(Дело C-537/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Въздушен превоз — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 3, параграф 1 — Приложно поле — Понятие за директно свързан полет — Полет, започващ от летище на територията на държава членка, включващ свързващ полет от летище на територията на трета държава, като крайният пункт на пристигане е на друго летище в тази трета държава)

(2018/С 259/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Claudia Wegener

Ответник: Royal Air Maroc SA

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че този регламент се прилага за превоз на пътници, извършен въз основа на една-единствена резервация и включващ, между излитането от летище на територията на дадена държава членка и кацането на летище на територията на трета държава, планирано междинно кацане извън територията на Съюза със смяна на въздухоплавателното средство.

⁽¹⁾ ОВ С 424, 11.12.2017 г.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 29 януари 2018 г. — Mijo Mestrovic

(Дело C-50/18)

(2018/С 259/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mijo Mestrovic

Административен орган — ответник по жалбата: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, която предвижда много високи глоби или имуществени санкции, по-специално с висок минимален размер, налагани кумулативно за всеки засегнат работник при нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, като например при неизпълнение на задължението за предоставяне на документацията относно трудовите възнаграждения?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат кумулативно налагане на глоби или имуществени санкции за нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, ако горната граница на имуществени санкции не е определена в абсолютен размер?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 1 февруари 2018 г. — Zoran Maksimovic

(Дело С-64/18)

(2018/С 259/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: Zoran Maksimovic

Административен орган — ответник по жалбата: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, която предвижда много високи глоби или имуществени санкции, по-специално с висок минимален размер, налагани *кумулятивно* за всеки засегнат работник при нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, като например неизпълнение на задължението на предприятието за временна заетост да предостави на предприятието ползвател на наетия персонал документацията относно трудовите възнаграждения?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат кумулативно налагане на глоби или имуществени санкции за нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, ако горната граница на имуществените санкции не е определена в абсолютен размер?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.